

Creatiunea

exploratori

2024

Program

01. Cântare de deschidere – 724 din Imnuri creștine – Ecoul unui cânt
02. Rugăciune
03. Cor EXPLO – Suntem vrednici exploratori/Explorator e minunat să fii
04. Introducere temă program
05. Citate EGW despre natură/creațiune SAU Devoțional despre celulă
06. Cor EXPLO – Fir de iarbă
07. Poezie – Șansa (Daniel Chirileanu)
08. Psalmul 8
09. Cor EXPLO – Psalmul 8
10. Curiozități despre Creațiune – Rubrica „Știați că...?”
11. Psalmul 139
12. Poezie – Nu ești un număr (Daniel Chirileanu)
13. Cor EXPLO – Cum m-a creat Isus (+ de proiectat și învățat cu sala)
14. Scenetă – Pădurea armoniei ȘI/SAU poezie Ciudate creaturi (Benoni Catană)
15. Interacțiune cu sala – Cei care contează
16. Încheiere
17. Cor EXPLO – Consacrare
18. Împărtășire semne de carte
19. Cântare de închidere – Cum m-a creat Isus
20. Rugăciune

Sugestie

Puteți prezenta tema prin modalități cât mai variate, nu doar prin cântări și poezii, ci și prin desene, colaje sau fotografii despre Creațiune sau din natură realizate de copii, care pot fi expuse în holul bisericii sau într-o sală anexă. De asemenea, ar fi ideal ca tot copiii să fie cei care se roagă, împart semnele de carte sau întâmpină lumea la intrarea în biserică. Cei care cântă la un instrument pot avea un punct muzical (sau mai multe) intercalat în program. Dacă vremea vă permite, puteți lansa și o invitație pentru o ieșire la iarbă verde cu toată comunitatea duminica următoare sau într-o proximă ocazie.

Introducere

Bine ați venit la programul exploratorilor! În această ocazie, ne-am propus să reflectăm asupra creațiunii lui Dumnezeu. Sursa noastră de inspirație a constituit-o atât natura care, chiar și după mii de ani de păcat, reflectă ceva din perfecțiunea grădinii Edenului și e plină de lecții spirituale, cât și perla creațiunii Sale, omul.

Iar pentru că orice bucurie sporește pe măsură ce este împărtășită, vă vom ruga ca, pe parcursul programului, să acceptați provocarea de a cânta sau dialoga cu noi astfel încât să avem ocazia de a-l mulțumi împreună Creatorului nostru.

Citate despre natură/Creator

Ellen G. White

Se pot împărți câtorva copii pentru a le citi și, în paralel, se pot proiecta și pe perete sau afișa pe plasmă.

SAU

În locul citatelor, puteți ruga un explorator să citească devoționalul despre celulă din materialul cu resurse suplimentare.

„Amprenta Divinității se vede în toate lucrurile create. Natura mărturisește despre Dumnezeu. Minte deschisă, adusă în contact cu miracolul și taina Universului, nu poate face altceva decât să recunoască lucrarea puterii infinite. Nu prin propria sa putere își dă pământul bunătățile și își continuă an după an mișcarea în jurul soarelui. O mână nevăzută conduce planetele în circuitul lor ceresc. O viață misterioasă însuflețește întreaga

natură, o viață care susține nenumăratele lumi din spațiul necuprins; care întărește insecta minusculă, ce plutește în adierea de vară; care dă putere aripilor rândunicii în zborul ei și îi satură pe puii de corb care plâng; care desface bobocul și preschimbă floarea în fruct.

Aceeași putere care susține natura lucrează, de asemenea, și în om. Aceleași legi mărețe, care călăuzesc deopotrivă astrul și atomul, controlează și viața omului. Legile care guvernează acțiunea inimii, care reglează fluxul curentului vieții în corp sunt legile Inteligenței supreme, care are autoritatea de a dispune de sufletul omului. De la El provine viața a tot ce există. Adevărata ei sferă de acțiune nu poate fi descoperită decât în armonie cu El. Pentru tot ceea ce a fost creat, condiția este aceeași - o viață susținută prin primirea vieții lui Dumnezeu, o viață dusă în armonie cu voința Creatorului.

Pentru acela care învață să-i interpreteze învățăturile, întreaga natură devine o sursă de iluminare; lumea este un manual, viața este o școală. Armonia omului cu natura și cu Dumnezeu, stăpânirea universală a legii, urmările păcatului nu pot da greș în a impresiona mintea și a modela caracterul...

Inima care nu a fost încă împietrită prin contactul cu răul se grăbește să recunoască Prezența care este în toate lucrurile create. Urechea care nu a fost încă asurzită de larma lumii este atentă la glasul care vorbește prin rostirile naturii...

Lucrurile nevăzute sunt ilustrate prin cele văzute. Pretutindeni pe pământ... ei pot privi chipul și inscripția lui Dumnezeu.” (Educație 99, 100)

„Toată natura este plină de viață. Prin variatele sale forme de viață, aceasta vorbește acelor care au urechi de auzit și inimi să priceapă de la El, care este izvorul oricărei vieți. Natura dezvăluie lucrarea minunată a Meșterului artist.” (Scrisoarea 164, 1900)

„În tufele de măcăci și spini, în scaieți și neghină este reprezentat răul care întinează și murdărește. În cântecul păsării și în mugurele care se desface, în ploaie și razele de soare, în adierea de vară și în roua cea delicată, în zeci de mii de lucruri din natură, de la stejarul din pădure până la violeta care înflorește la rădăcina lui, se vede dragostea care reface. Și natura încă ne vorbește despre bunătatea lui Dumnezeu...” Suntem noi dispuși să o ascultăm?

Șansa

Daniel Chirileanu

*Oricine-ai fi, ești
doar un trecător,
De multe ori un
înșelat,
De-atâtea ori
înșelător.*

*Ești uneori mult mai
puțin decât nimic,
O brumă doar de
existență;
Ca o insectă,
Ce se naște și-i
zdrobită în același
ceas de seară,
Fără a ști măcar
că sunt pe lume
Noți fără să doară
Sau că există
unde va și zi ori
clipe de senin
Din abundență.*

*Ești numai om,
Fărămă de noroi,
Sătul de oboseală
și rutină.*

*Poți fi pustiu și
singur zi lumină,
Dar poți umbla cu
Dumnezeu.
Chiar dacă azi ești
doar nămol
Problema e: să vrei
Să-ți fie dor.*

Introducere Psalmi

Pentru că de la Creațiune până la creativitate nu e decât un pas, vom încerca să aducem ceva nou prezentându-vă câțiva psalmi văzuți prin ochii noștri, păstrând bineînțeleles tema. Ați auzit probabil deseori despre psalmi cântați, recitați, dar poate mai rar... reformulați. Ideea am preluat-o cu mulți ani în urmă de la fratele pastor Buciuman, care a observat că reține și înțelege mai bine psalmii dacă, după ce i-a citit și eventual memorat, îi rescrie folosind propriile cuvinte. Este o metodă pe care v-o recomandăm și dvs.

Psalmii 8 și 139 se împart copiilor – câteva versete pentru un copil sau chiar psalmul integral – pentru a-i reformula/rescrie cu cuvintele lor.

Nu e însă obligatoriu să fie reformulați, pot fi citați și din Biblie, iar atunci nu mai e nevoie de introducerea de mai jos.

27 de curiozități despre Creațiune – rubrica „Știați că...?”

- 1 Știați că adaptarea rapidă a unor organisme la mediu indică o intervenție directă a unui Creator care a prevăzut nevoile specifice ale fiecărei specii?
- 2 Știați că ideea de „bun” și „rău” în moralitatea umană indică mai degrabă o sursă divină a normelor etice decât evoluția prin selecție naturală?
- 3 Știați că existența complexității specifice a codului genetic este aproape imposibil să apară prin procese aleatorii?
- 4 Știați că, în timpul Potopului biblic, evenimente geologice rapide au putut să creeze straturi de pământ, explicând astfel modul în care au apărut munții?
- 5 Știați că legăturile complexe dintre plante, animale și alte elemente ale naturii arată că cineva inteligent, precum un Creator, a făcut totul să funcționeze împreună intenționat, și nu doar întâmplător, prin evoluție?
- 6 Știați că anumite părți ale vieții sunt atât de complexe, încât nu s-ar fi putut dezvolta treptat, ci ar fi avut nevoie de ajutorul cuiva foarte inteligent, asemenea lui Dumnezeu?
- 7 Știați că existența complexității codului genetic și a limbajului ADN-ului indică prezența unui Creator?
- 8 Știați că nu există suficiente dovezi pentru a susține că speciile au evoluat treptat, deoarece nu avem suficiente fosile care să arate trecerea graduală de la o specie la alta?
- 9 Știați că argumentul privind aranjarea precisă a planetelor și a altor corpuri cerești indică prezența unui Creator?
- 10 Știați că existența unor „organe rudimentare” la unele specii nu reprezintă o dovadă a evoluției, ci poate fi interpretată ca o formă de design inteligent?

- 11 Știați că existența complexității la nivelul relațiilor ecologice și al lanțurilor trofice reprezintă un argument pentru a respinge ideea că acestea pot evolua treptat?
- 12 Știați că, nu de puține ori, complexitatea flagelului bacterian este invocată pentru a susține ideea că structurile biologice necesită un Creator?
- 13 Știați că anumite evenimente catastrofale, precum Potopul biblic, explică formarea unor caracteristici geologice majore, cum ar fi Marele Canion?
- 14 Știați că diversitatea speciilor reprezintă un argument pentru a susține că o varietate atât de mare în lumea vie nu poate fi explicată printr-un proces aleatoriu?
- 15 Știați că existența regulilor morale universale în diferite culturi reprezintă un argument pentru a indica o sursă comună, divină, a moralității?
- 16 Știați că anumite caracteristici ale vieții, cum ar fi instinctele animalelor sau comportamentul social al unor specii, nu pot fi explicate doar prin procesele evolutive?
- 17 Știați că modul în care anumite organisme se adaptează rapid la schimbările de mediu poate fi mai bine explicat prin intervenția unui Creator decât prin procese evolutive treptate?
- 18 Știați că absența tranzițiilor fosile reprezintă un argument pentru a contesta ideea evoluției, argumentând că, dacă evoluția ar fi reală, ar trebui să existe mai multe fosile intermediare?
- 19 Știați că prezența și funcționarea legilor naturale în Univers sunt dovezi ale unei ordini intenționate impuse de un Creator?
- 20 Știați că există probleme înregistrate în geologie și sedimentologie care contestă estimările științifice referitoare la vârsta Pământului în miliarde de ani?
- 21 Știați că existența unui proiectant inteligent este susținută și de complexitatea sinaptică a creierului uman?
- 22 Știați că, potrivit cercetărilor în domeniu, informația genetică nu poate să apară de la sine și asta sugerează că a fost gândită de un Creator?
- 23 Știați că prezența condițiilor perfecte ale Universului pentru viață arată că cineva a planificat totul intenționat și acela este Dumnezeu?
- 24 Știați că precizia exactă a genealogiilor Biblice sugerează faptul că Biblia prezintă o expunere reală a începuturilor Universului?
- 25 Știați că, dacă genele și celulele noastre ar apărea aleatoriu prin competiție pentru supremație, nu am mai putea explica atâtea procese minunate în care celulele sunt programate să se sacrifice pentru binele întregului organism, în special în timpul dezvoltării?
- 26 Știați că mecanismele de apărare ale aproape tuturor speciilor erau prezente genetic în creaturile originale, dar au fost activate după păcatul lui Adam?
- 27 Știați că, la prima vedere, picioarele cailor par să fie proiectate greșit? Analizând însă mai atent osul piciorului la cai, oamenii de știință au descoperit caracteristici neașteptate, care îi conferă o rezistență uimitoare și care ar putea inspira idei noi în domeniul ingineriei.

Se pot selecta câteva (sau păstra toate) și împărți copiilor pentru a fi citite (le puteți afișa și pe plasmă, pe măsură ce sunt citite).

Nu ești un număr

Daniel Chirileanu

*De când păcatul bântuie planeta,
Am devenit un număr,
Fără de valoare.*

*Un număr în cazarmă,
Un număr care stă la coadă,
Un număr la spital și la grămadă.*

*Suntem mereu mai singuri fiecare
Și, poate,
Ne simțim străini de toți ceilalți.
Nu-i pasă nimănui
Că suntem anonimi și că ne doare.*

*În fața celor mari, suntem nimic,
În fața celor tari, un abur care moare
Și căutăm un rost pe lume,
Flămânzi de-a nu mai fi tratați cu
nepăsare.*

*În lumea noastră tot mai fără de
valori,
Doar Dumnezeu ne prețuiește încă;
În palma Lui stă chipul meu și-al tău,
săpat,
Doar El ne ocrotește
Și face viitorul nostru ca de stâncă.*

*Dacă te simți doar număr, la grămadă,
Sau dacă ești un anonim disprețuit,
Citește-n palma Celui care s-a jertfit
Și vei găsi că, fără voia Lui,
Nici chiar un fir n-are să-ți cadă.*

*E greu să fii mereu un număr
Și nu-i ușor să fii nimic de ani și ani.
Aș vrea să știi, adesea nerostit,
În planul Cerului, ești fără de egal,
Atât de scump,
Că Dumnezeu, de dragul tău, a
pătimit.*

*Ai fost ales,
Ai fost chemat,
Fiindcă El te-a prețuit*

Pădurea armoniei

Scenetă

Pentru instructori

*Dacă nu aveți suficient de mulți copii
care să interpreteze pe roluri sau
comunitatea e mai reticentă la astfel de
momente, puteți alege poezia.*

SAU

*Se poate interpreta sceneta și ulterior
să fie recitată și poezia.*

Introducere scenetă

*Pentru a fi bine înțeles, momentul
următor are nevoie de o scurtă
introducere. Sceneta pe care o vor
prezenta exploratorii este de fapt o
fabulă cu personaje imaginare.*

*Aș mai adăuga doar atât:
orice asemănare cu fapte sau persoane
reale este absolut întâmplătoare și
neintenționată!*

Totul decurgea bine în Pădurea Armoniei până-ntr-o zi când printre locuitorii săi își făcu apariția un personaj straniu. Era foarte amabil, intra în vorbă cu toți arătându-se interesat de binele lor, dar, ca din întâmplare, după un compliment sau o vorbă mieroasă, strecura de fiecare dată câte un sfat sau o remarcă „binevoitoare”:

– Bună, iepurașule. Ce mai faci?

– Bine, mulțumesc.

– Ce mă bucur că te văd! Am o veste trăznet! Tocmai am aflat că, la farmacia pădurii, au primit un medicament nou și foarte eficient care te vindecă de frică. Grăbește-te, să nu se termine. Și... fii optimist! O să-ți revii. Și eu am fost timid, dar m-am tratat.

– Mulțumesc pentru sfat, băigui iepurașul.

„Hm”, își spuse apoi în gând, „nu știam că mi s-a dus vestea despre cât sunt de fricos până dincolo de marginile pădurii”.

După câțiva pași, necunoscutul se întâlnește cu ursul:

– Bună, Martine. Ce mă bucur că te-am întâlnit!

– Bună.

– Știi, te-am admirat întotdeauna. Ești un animal superb, puternic, masiv, doar că...

– Doar că ce? mormăi ursul.

– Parcă ceva îți lipsește totuși. Dacă ai fi avut și... o coadă, poate nu neapărat la fel de stufoasă ca a vulpii, dar oricât, nici ciotul ăsta. Dar... asta e. Nimeni nu e perfect.

Următoarea complimentată fu căprioara:

– Draga mea căprioară, aș da orice să am suplețea și blândețea ta. Sunt cu adevărat niște calități rare. Dar poate n-ar strica să încerci niște vitamine. Știi, tu te miști mult, alergi, ți-ar trebui ceva care să te fortifice, să-ți întărească oasele, altfel, o fractură ți-ar putea fi fatală....

După câteva zile, toată pădurea fierbea. Agitația și nemulțumirile puseseră stăpânire pe toți locuitorii ei. Din veseli și optimiști, deveniseră complexați, morocănoși și veșnic nemulțumiți. La cabinetul de consiliere al pădurii erau cozi interminabile.

Vulpea: – Vai, ursule, dar ce-i cu tine de ești atât de supărat?

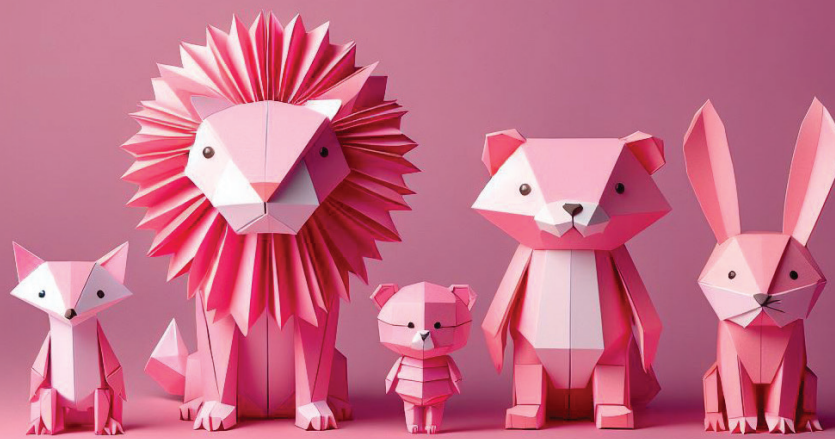
Ursul: – Păi, mă tot gândesc ce bine ar fi fost dacă aș fi avut și eu un pic de coadă...

Vulpea: – Ca să vezi... Tu îți dorești să ai coadă, și eu m-am săturat să mă tot încurc în ea...

Elefantul: – Alo, Zebra? Ce mai faci?

Zebra: – Bună, elefantule! Uite, nu prea bine...

Elefantul: – Ce e cu tine de nu mai ieși din casă?

Zebra: – Nu știu cum să-ți spun... Mi-e rușine să mai ies cu pijamaua mea demodată. Mi-am comandat un costum nou, înflorat și colorat, dar până va fi gata, sunt consemnată la domiciliu. Dar tu cum o mai duci?

Elefantul: – Of, nici eu nu sunt bine deloc! Caut un chirurg care să-mi mai retușeze un pic trompa, dar știi și tu ce scumpă e o operație estetică în ziua de azi...

Iepurașul: – Oho, să trăiești, Măria Ta!

Leul: – Să crești mare, iepurașule.

Iepurașul: – Dar de ce vorbești în șoaptă. Ai cumva laringită?

Leul: – Nu, nici vorbă, dar mi s-a spus că răcnetele mele pot fi considerate un semn de slăbiciune mascată.

Văzând că n-o mai scoate la capăt cu atâtea complexe de inferioritate și stări depresive, ciocănitorea, medicul pădu-rii, invită toate animalele în poiana din mijlocul pădurii.

– Dragii mei prieteni, spuse ea, pentru că am constatat că toate problemele voastre au o cauză comună, v-am invitat aici pentru a vă spune ceva ce sper că vă va ajuta să vă vedeți din alt unghi...

Și începu să le spună istoria Creațiunii și să le descopere modul în care Dumnezeu le-a creat pe fiecare și le-a salvat în mod miraculos de potop cu ajutorul lui Noe.

Încetul cu încetul, fiecare înțelese că era exact așa cum Creatorul dorise să fie. Ursul își dădu seama cât de tare l-ar fi încurcat coada, iepurașul încetă să mai joace rolul de erou fără frică, iar căprioara începu să zburde din nou fără să se mai teamă că și-ar putea scrânti vreo gleznă. Până și leul își asigură supușii că este la post printr-un răcnet regal.

Cât despre necunoscutul cel binevoitor... Atunci când îl căutară pentru a-i oferi, ca semn de prețuire, un bilet (doar dus) într-o croazieră spre o destinație exotica și îndepărtată, constatară că părăsise deja pădurea. Nu mai avea ce să caute printre ei, acum că fiecare locuitor al pădurii acceptase că este o creatură a Celui desăvârșit.

Ciudate creaturi

Benoni Catană

*De ce-ai pus, Doamne, prin
păduri,
Așa ciudate creaturi?
(Le vezi și nu știi ce să crezi...)
Eu cred c-ai vrut să Te distrezi!*

*De pildă, i-ai greșit la strung
Girafei gâtul mult prea lung...
Ai vrut s-ajugă, bunăoară,
Prin toți copacii, fără scară?*

*Dar dintele de elefant
De ce e-așa de impozant?
Că, uite, nu-i încape-n gură!
Ai vrut să fie cel mai chipeș
Și-n plus, o fabrică de fildeș?
Iar trompa lui cea caraghioasă...
Nu pot să spun că e frumoasă,
Dar spune el... și-i place-așa,
Un nas cum n-are nimenea!*

*Și nu-nțeleg de ce-ai făcut
Un fel de bou mare și slut,
Un rinocer împovărat
C-un corn pe nasul lui pătrat...
Măcar de-ar ști ce armă are
În acțiuni de apărare
Și la săpat după mâncare!*

*Și-apoi de cangur, ce mai zici?
Lăbuțele din față-s mici
Și mult mai mari cele din spate...
Așa eroare? Nu se poate!
Nu trebuia să-i faci picioare
Cum ai făcut la căprioare?
A, știu: când vrea s-o ia la fugă
Nu poate nimeni să-l ajungă;
Cu labele din spate sare
Mâncând pământul, frățioare!
Sărmanele de căprioare
Nu pot fugi așa de tare,
Dar ele au și alte arme
Pe care noi le numim „coarne”.*

Maimuțele în schimb, în față,
Au labe lungi, că se agață
De crengi... și tare mult le place
Să stea pe sus și să se joace...

Cămila e un fel de vacă
Ce nu-i în stare ca să facă
Un pas, ba chiar nicio mișcare
Fără cocoașa din spinare.
Dar dacă-i vorba să străbată
Pustiuri lungi și fără apă,
Cămila-i cea mai potrivită,
Nespus de bine construită!

Acuma, Doamne, văd mai bine
De ce-ai creat așa jivine...
Mi se păreau greșit făcute
Și mă distram pe întrecute...
Chiar dacă ai fost pus pe glume,
Tu le-ai făcut cu-nțelepciune,
Le-ai dat la toate-un rost pe lume
Și... vreau să spun, mi-ai dat și mie,
Dar asta... în altă poezie!

Semne de carte

Pot fi confecționate de copii sau printate (depinde și de câte bucăți aveți nevoie) și se poate scrie pe ele fie același verset, fie făgăduințe, citate sau versete diferite despre natură/Creațiune.

Cei care contează

Copiii împart înainte bilețele și creioane/pixuri celor care doresc să răspundă la întrebări.

Vă invităm acum să vă gândiți bine și să încercați să răspundeți la următoarele cinci întrebări. Nu este un test contra cronometru, nici un concurs cu premii, așa că nu trebuie să vă stresați sau să vă grăbiți.

- Numiți cele mai bogate trei persoane din lume.
- Numiți trei câștigătoare ale concursului Miss Univers.
- Numiți cinci câștigători ai premiului Nobel.
- Numiți doi câștigători ai premiului Oscar pentru cel mai bun actor/actriță de anul trecut.

Cum merge? Rău?

Nu e de mirare. Aplauzele trec, trofeele se prăfuiesc, învingătorii sunt uitați... Acum răspundeți la alte cinci întrebări, sperăm ceva mai ușoare, dar și mai personale:

- Numiți trei profesori care au contribuit la formarea dvs.
- Numiți trei prieteni care v-au ajutat în momente dificile.
- Gândiți-vă la câteva persoane care v-au făcut să vă simțiți special.
- Numiți cinci persoane cu care vă petreceți timpul.

Cum merge? Parcă ceva mai bine, nu-
așa?

Persoanele care înseamnă ceva în viața
noastră nu sunt cele cotate ca fiind
cele mai bogate, mai inteligente sau
mai premiate, ci sunt acelea care se
îngrijorează pentru noi, care în orice
situație ne rămân alături, altfel spus,
cele cărora le pasă.

Atunci când vă paște nemulțumirea
pentru că nu sunteți în topul celor mai
inteligenți, faimoși, bogați sau frumoși,
amintiți-vă că nu asta contează cu
adevărat și nu pentru asta veți rămâne
în memoria oamenilor, ci pentru
ceea ce faceți pentru ei. Și, cel mai
important, amintiți-vă că în fața lui
Dumnezeu contează mai mult inima
omului și motivația faptelor sale decât
aparențele sau ceea ce izbește ochiul.

Cum m-a creat Isus

de afișat și cântat cu sala

*Ca primăvara toată numai flori,
Ca și curcubeul pictat în vii culori.*

Refren:

*La fel am fost și eu cioplit,
Chip frumos Dumnezeu mi-a zidit,
Îi voi cânta neconținut
Domnului meu iubit.*

*Ca vara dulce legănată-n plopi,
Ca o poezie șoptită-n mii de tropi.*

*Ca și o toamnă plină an de an,
Ca o melodie cântată la pian.*

*Ca iarna albă cu sclipiri de-opal,
Ca o amintire sculptată în cristal.*

Încheiere

În încheierea acestui program, dorim
să vă adresăm două îndemnuri:

1

Să vă faceți timp pentru a ieși în
natură și a învăța să-L ascultați pe
Dumnezeu vorbindu-vă prin tot ceea
ce vă înconjoară;

2

Să vă acceptați atât pe dvs., cât și
pe cei din jur, așa cum ați fost sau au
fost creați, evitând să judecați după
aparențe.

